

ในงานแสดงศิลปกรรมสากล ณ กรุงปารีส ค.ศ. 1855 รูโซได้นำภาพเขียนออกแสดงหลายภาพด้วยกัน แต่เขาก็ไม่ค่อยพบผู้อุปถัมภ์ หรือมีชื่อเสียงมากนัก หลังจากงานประมูลภาพที่เขาจัดขึ้นในปี ค.ศ. 1861 ประสบความล้มเหลวแล้วนั้น เขาคงนึกถึงการที่จะหนีไปเสียจากประเทศฝรั่งเศส แต่ก็ทำไม่ได้เพราะภรรยาที่กำลังกลัดกลุ้มแทบจะเสียสติอยู่แล้ว ซ้ำเขายังต้องรับภาระเลี้ยงดูบิดาอีก ในปี ค.ศ. 1863 เขาเดินทางท่องเที่ยวไปในแถบภูเขาแอลป์และร่างภาพยอดเขามองต์บล็องค์ด้วย แต่แล้วก็ล้มป่วยลงจึงกลับมายังบาร์บิซง สี่ปีต่อมาก็สิ้นชีวิต

ภาพเขียนทิวทัศน์ในป่าของรูโซมีองค์ประกอบธรรมดาๆ แต่ใส่รายละเอียดลงไปอย่างหนักหน่วงใช้สีหนักๆ ตามธรรมชาติ และบางทีก็จะมีการเขียนสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์อีกด้วย ถ้าเทียบภาพวิวของเขา กับของศิลปินอิมเพรสชันนิสต์แล้ว จะเห็นลักษณะโรแมนติคที่ยังติดอยู่ในธรรมชาติที่เขาเขียนได้ชัดมาก

16. จอง ฟรองซัว มีเยท์ (Jean Francois Millet)

ศิลปินผู้มีชื่อเสียงทางการเขียนภาพชาวนาในแบบเรียบง่ายแต่หนักแน่น

ภาพเขียนตัวเองของมีเยท์

มีเยท์เป็นบุตรคนโตของครอบครัวชาวนาที่เคร่งศาสนาในหมู่บ้าน กร็อซี ใกล้เซร์บูร์ก ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศฝรั่งเศส มีจิตรกรคนหนึ่ง ในเซร์บูร์กกับเขาไว้เป็นศิษย์ แต่พอบิดาของ

เขาสิ้นชีวิตลงใน ค.ศ. 1835 มีเยท์รู้สึกผูกพันอยากกลับไปอยู่โรนอีก แต่แล้วในปี ค.ศ. 1837 ครอบครัวของเขาที่สนับสนุนให้เขาไปปารีสทั้งที่มีเรื่องวิตกกังวลอยู่หลายเรื่อง เขาไปปารีสด้วยทุนของเทศบาลนครเซร์บวร์ก แต่ก็ประสบความยากลำบากหลายอย่าง จิตรกรภาพประวัติศาสตร์ชื่อ เดอลารอชอนุญาตให้มีเยท์เรียนกับเขาได้โดยไม่ต้องจ่ายค่าเรียน แต่คนทั้งสองเข้ากันไม่ได้ เพราะมีรูปแบบที่ต่างกัน มีเยท์จึงหันไปพึ่งพิพิซกันท์ลูฟร์ในการศึกษาศิลปะ เขาหาเลี้ยงชีพด้วยการเขียนภาพเหมือนและภาพเลียนแบบศิลปินในศตวรรษที่ 18 คือ ฟราโกนาร์ (Fragonard) และวัตโต (Watteau) ภาพภรรยาและบิดามารดาของเขาเป็นภาพที่ทำสำเร็จอย่างดีเยี่ยม

ในปี ค.ศ. 1844 งานสองชิ้นของมีเยท์ถูกใจกรรมการงานแสดงศิลปกรรม แต่เขาได้จากปารีสไปเซร์บวร์กเสียแล้ว เพราะภรรยาเสียชีวิต เขาไปทำงานอยู่ที่เลอฮาฟร์ (Le Havre) หนึ่งปี แต่งงานใหม่แล้วก็กลับเข้ากรุงปารีสอีก ในช่วงนั้นส่วนใหญ่เขาจะเขียนรูปเปลือยที่ยั่วยวนด้วยวิธีของ Correggio บางครั้งถึงกับให้ความคารวะ คอร์เรจจิโอ ด้วยการตั้งชื่อภาพ เช่น **Susanna and the Elders**

แล้วใน ค.ศ. 1848 ทั้งรูปแบบและเนื้อหาของเขาก็เปลี่ยนไปในทางที่จะทำให้เขาประสบความสำเร็จอย่างใหญ่หลวงในสายตาประชาชน ภาพ **The Winnower** (คนร่อนทราย) ซึ่งแสดงในงานแสดงศิลปกรรมประจำปี ค.ศ. 1848 นั้นรัฐบาลสนใจซื้อไป ต่อจากนั้นมีเยท์ก็ทิ้งปารีสไปสู่อาร์บิซง แล้วใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ที่นั่นในกระท่อมที่มี 3 ห้อง มีเยท์ก่อตั้งกลุ่มศิลปินบารีบิซงร่วมกับเชโอดอร์ รูโซ และ ดีอาซ เดอลา เปนา ศิลปินเหล่านี้มุ่งเขียนภาพชีวิตชนบทตรงตามความเป็นจริง โดยไม่มีความเพ้อฝันเข้ามาเกี่ยวข้อง

ภาพคนร่อนทราย ค.ศ. 1847-ค.ศ. 1848 ภาพเขียนสีน้ำมัน ขนาด 103 x 71 ซม. ส่วนตัว สหรัฐอเมริกา

หลังปี ค.ศ. 1860 ชื่อเสียงของมีเยท์ก็ขจรไปไกล ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ภาพเขียนของเขาแสดงความจริงใจและความหนักแน่นออกมาในองค์ประกอบที่เรียบง่ายแต่ได้ผล ด้วยสีที่สะท้อนให้เห็นสีของดิน ภาพวาดก็ดูมีพลังตรงไปตรงมา เขาระตุ้นให้สังคมหยิบยกปัญหาบางอย่างขึ้นมาพิจารณาด้วยการแสดงภาพชีวิตชนบทในแบบที่เป็นจริง ในปี 1867 เขาได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ "Legion of Honor" แต่สุขภาพของเขาทรุดโทรมลงเพราะความเสียใจในมรณกรรมของเพื่อนรัก เชโอดอร์ รูโซ เขามีชีวิตอยู่ต่อมาจนถึงเดือนมกราคม ค.ศ. 1875 จึงถึงแก่กรรมเช่นกัน